

Netoužím po lustrech z křišťálu

Greenhorns

Můj vlak má z jisker nad komínem květ
zvuk výhybek mi stáčí pohled zpět
o moc bohatší se vracím z toulek svých
nesním o přepychu a mám na rtech smích

znám dálnice i světla velkých měst
má kytara zná tóny dlouhých cest
rytmus vlaků i blues lopatkových kol
všechny písně které vrací klenba hor

R: už vím proč lidé sní když píseň vlaků zní
a vidím měsíc mezi mraky plout
znám cesty po nichž musí člověk jít
i údolí kde písně mohou znít
proudy řek co mají lesky korálů
a tak netoužím po lustrech z křišťálu

R: Už vím proč lidé sní když píseň vlaků zní
a vidím měsíc mezi mraky plout
můj vlak je ten ve kterém můžeš snít
má dlouhou kolej jako bílou nit
v něm myslím na to všechno co mám rád
když vidím měsíc nad kolejí plát

R: už vím proč lidé sní když píseň vlaků zní
a vidím měsíc mezi mraky plout
znám cesty po nichž musí člověk jít
i údolí kde písně mohou znít
proudy řek co mají lesky korálů
a tak netoužím po lustrech z křišťálu
a tak netoužím po lustrech z křišťálu